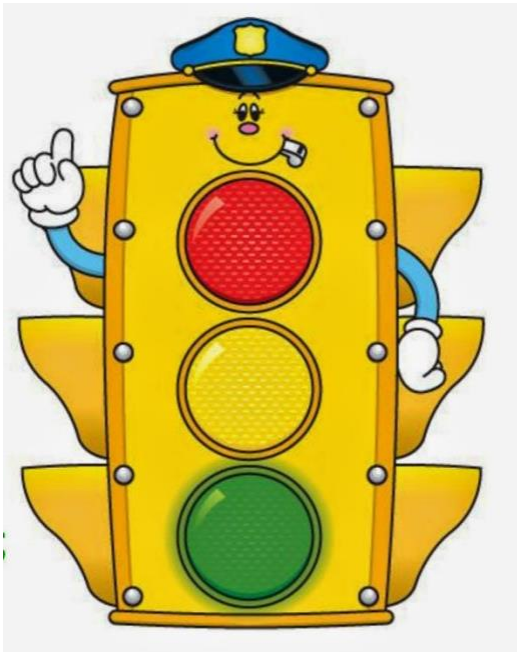

Διάκριση φωνηέντων στα αρχαία ελληνικά

Βραχυχρόνα: ε, ο

αι, οι (στο τέλος της λέξης)

α, ι, υ (όταν ακολουθεί διπλό σύμφωνο (ζ, ξ, ψ) ή δύο σύμφωνα (μπ, ντ))

Δίχρονα: α, ι, υ

Μακρόχρονα: η, ω

η, ω, Ϝ

αι, οι, αυ, ευ, ηυ, ου, υι

Βραχύχρονες ή **μακρόχρονες** συλλαβές ;

νόμος **μέ**γεθος **σό**λων

πηγαί κήποι πόλεμοι θήκη

γεωργοί φανερός